

ere saa mange eller betydelige, at selv den høieste Grad af Straf, som kan anvendes for den største Forbrydelse, maa ansees at være for ringe, kan den, saafremt dens Natur tilsteder det, forøges med et Tillæg, som dog ikke maa overstige det Halve af bemeldte høieste Strafegrad.

§ 72.

Naar efter Bestemmelsen i § 71 en Tillægsstraf skal idømmes, eller en saadan iøvrigt særligen er paabuden, bliver at iagttage:

1. De lovbestemte Grændser for visse Strafarter maae ikke overskrides.
2. Af Frihedsstraffene kan, naar den høieste Grad af en vis Frihedsstraf ikke er tilstrækkelig, en ringere Art forandres til en strengere Art, dog maa ikke gaaes over til Strafarbejde, naar for ingen af de begaaede Forbrydelser er bestemt en saa høj Straf.
3. Bestillings Fortabelse kan forøges med Fæstningsstraf, Degradation med Fængsel paa Band og Brød, og strengt Fængsel paa Band og Brød med legemlig Straf.

§ 73.

Er en Forbrydelse uretteligen bleven betragtet som Disciplinarforseelse og senere paatales ved Retten, bør den Straf, som den Skyldige allerede maatte have udstaaet efter vedkommende Befalingsmands Kjendelse, komme til Afslag i den forskyldte Straf.

§ 74.

Naar Fængselsstraf er forskyldt for Uorden eller andre ringe Forseelser, som i og for sig ikke medføre nogen mærkelig Skade for Tjenesten, bør de første Gange anvendes de mildere Arreststraffe, forinden der gaaes over til Fængsel paa Band og Brød eller andre Fængselsstraffe af ikke mindre Strengthed.

§ 75.

Naar i denne Lov er for en Forbrydelse bestemt en Straf, som ikke er anvendelig paa alle Classer af Militære, forvandles den for dem, paa hvem den ei kan anvendes, til en anden i Strengthed tilsvarende Straf, hvormed de kunne ansees. Saaledes anvendes paa Officerer Afsettelse i Stedet for Nedsettelse i de Meniges anden Klasse, naar denne Straf særligen er foreskreven; og paa Underofficerer

samt ringere Krigsmænd anvendes i Stedet for Bestillings Fortabelse, naar Straffen ikke i vedkommende Straffebestemmelse udtrykkelig er indskrænket til Officerer, en anden Straf, som er mindre end Strafarbejde.

§ 76.

Paa almindelige Forbrydelser, som ikke omtales i de militære Love, anvendes de borgerlige Straffelove, om Forbrydelsen end forøves under Udførelsen af militære Tjenesteforretninger eller iøvrigt i militære Forhold, og disse tages efter deres Beskaffenhed i Betragtning ved Straffens Udmaalning.

§ 77.

Paa de ved Krigsmagten ansatte Auditører, Præster, Læger og Regnskabs- eller andre Forvaltnings-Betjente anvendes for Forbrydelser i deres særlige Bestillinger de Love, som ere givne for civile Embedsmænd og Betjente af samme eller lignende Slags, forsaavidt de militære Love ikke indeholde egne Bestemmelser om saadanne af dem begaaede Forbrydelser.

§ 78.

Naar i Felten, i en belejret Fæstning, eller paa Flaade eller Krigsskib, der i Krigstid er paa Tog, Romning, grov Uhygighed, Plyndring, ulovlig Omgang med Fjenden eller andre grove, for Krigsføretagenderne farlige Forbrydelser, for hvilke dog ikke Livsstraf, i alt Fald ikke ubetinget, er bestemt, tage saaledes Overhaand, at farlige Følger for Fæstningens, den militære Afdelings, Flaadens eller Krigsskibets Sikkerhed eller iøvrigt for Krigsføretagender uensynligt maae befrygtes af dem, hvis de ikke hurtigen dæmpes, og de i Lovens foreskrevne Straffe findes utilstrækkelige dertil, kan for dem paabydes Livsstraf af den Høistbefalende i en Fæstning, for et Armeecorps eller en Escadre. Befalingen derom skal, forinden den træder i Kraft, paa passende Maade kundgjøres. Fordre Omstændighederne, at den vedbliver at gjælde i længere Tid end een Maaned, skal den efter saadan Tids Forløb fornyes ved gjentagen Kundgørelse. Om saadan Befaling bør snarest muligt skee Indberetning til vedkommende militære Ministerium.

§ 79.

Gjøre Dele af den danske og en fremmed